

תת"ע 11694/05/18 - שלום רביבו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 11694-05-18 מדינת ישראל נ' רביבו
תיק חיצוני: 50114209666

בפני	כבוד השופט טל פרי
מבקש	שלום רביבו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לפסיקת הוצאות הנאשם בהתאם לסעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

1. למבקש נרשמה הודעת תשלום קנס לדין שעניינה נהיגה קיפוח זכות השימוש בדרך, בניגוד לתקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה.
2. בישיבת ההקראה, ביום 29.05.18, כפר המבקש בביצוע העבירה והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 8.7.18.
3. במועד שמיעת הראיות התייצב עד התביעה, ונשמעו פרשת התביעה, פרשת ההגנה והצדדים סכמו בע"פ.
4. בתאריך 02.08.18 נתנה הכרעת הדין המזכה את המבקש, מחמת הספק, וזאת בהעדר הצדדים.
5. בתאריך 26.08.18 הוגשה לבית המשפט בקשה זו לפסיקת הוצאות לטובת המבקש. המבקש עותר לקבלת פיצוי בגין עגמת הנפש אשר נגרמה לו, אובדן זמנו, הוצאות דלק, הוצאות חניה והעלויות אשר נגרמו לו כתוצאה מהיערכותו למשפט.
6. המשיבה מתנגדת לבקשה.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה ואלה טעמיי:

7. סעיף 80(א) לחוק העונשין, קובע כהיא לישנא:

"משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשאי בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור".

8. דהיינו, על המבקש הנטל להוכיח שני תנאים מצטברים בבקשתו לפיצוי. התנאי האחד - כי זוכה בדינו, או שהאישום נגדו בוטל מכוח סעיף 94(ב) לחסד"פ והתנאי השני - שלא היה יסוד לאשמה או שישנן נסיבות אחרות המצדיקות הטלת פיצוי.

9. כפי שנפסק ב"פ 4466/98 ראמי דבש נ' מדינת ישראל (להלן "פסק דין דבש") על בית המשפט לבחון את תשתית הראיות שהייתה בפני התביעה עובר להגשת כתב האישום על מנת להיווכח האם היה יסוד להאשמה. בית המשפט בוחן האם התביעה פעלה באופן סביר ובתום לב והאם על סמך החומר שהיה לפניו היה תובע סביר מגיש כתב אישום. וכך נקבע:

"אין די בכך שניווכח כי נאשם זוכה במשפטו. זיכוי של נאשם הוא תנאי מוקדם והכרחי אך אין הוא תנאי מספיק. שומה עליו על בית-המשפט להוסיף ולבדוק את תשתית הראיות שהיתה עובר להגשת כתב האישום לבית-המשפט, שרק כך יוכל להגיע לכלל מסקנה אם היה ואם לא היה יסוד להאשמתו של פלוני בדין פלילי ... במקום שהתביעה נהגה בסבירות ובזהירות ראויה, כראוי לתביעה, לא נאמר כי לא היה יסוד להאשמה גם אם בערבו של יום יצא נאשם זכאי בדינו.. ואילו אם התביעה נהגה שלא בסבירות ושלא בזהירות ראויה, תישא המדינה בהוצאותיו של הנאשם ותיאלץ לפצותו על מעצרו ועל מאסרו...המושג 'לא היה יסוד לאשמה' מצייר מצב קיצוני של אי-סבירות בולטת, וגם אם אמרנו כי המושג 'לא היה יסוד' פורש עצמו לא אך על מקרים קיצוניים שבהם לא היה כל יסוד להאשמה אלא גם על סוגי מקרים שבהם יסוד ההאשמה הוא יסוד רעוע... גם אז לא נוכל להרחיק לכת רב מכך"..

10. בענייננו אין, ולא יכול להיות חולק, כי לא מתקיים התנאי "שלא היה יסוד להאשמה" שכן המבקש זוכה מחמת הספק, ספק אשר התגנב לליבו של בית המשפט אך בשל ליקוי ברישום הדו"ח והחוסר בציון פרטים רלוונטיים אשר היה בכוחם לסייע לבית המשפט לקבלת התמונה המלאה של האירוע.

ודוק, זיכוי של המבקש אינו מהווה אסמכתא לכך כי לא בוצעה עבירה על ידו אלא - פשוטו כמשמעו -

ספק בלבד. לפיכך נותר לקבוע האם ישנן נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי.

11. לא מצאתי כי למבקש קמה עילת זכאות מכוח "נסיבות אחרות המצדיקות זאת". הפסיקה התייחסה לקיומן של נסיבות אחרות מטעמי צדק, נסיבות בהן נגרם עוול לנאשם, כאשר נאשם הועמד לדין תוך עלילת שווא, כאשר נגרמו לנאשם סבל ונזק משמעותי או במקרה של זיכוי מוחלט.

במקרה דנן וודאי לא ניתן לומר כי מדובר בעלילת שווא והזיכוי, כאמור, אינו מוחלט.

12. התביעה נהלה הליך יעיל ולפיכך יש לראות בהתנהגותה ראויה. המבקש התייצב לשתי ישיבות בבית המשפט, ישיבת הקראה בה נשמעה כפירתו וישיבת הוכחות אחת בלבד.

13. המבקש עותר לקבלת הוצאות מבלי שהוכיח **בראיות** נזקים ממוניים אשר נגרמו לו, מבלי לצרף קבלות ואף מבלי לציין סכום אותו הוא דורש. לא שוכנעתי כי מגיע למבקש פיצוי על עגמת נפש שכן המבקש מיצה זכויותיו כדין, עמד על חפותו וניהל משפטו כפי שזכאי לעשות כל נאשם במדינת ישראל- הא ותו לא.

סוף דבר

לא מצאתי כי מתקיימות לפני עילות המזכות את המבקש בהוצאות. ההליך נוהל ביעילות ולא נגרם למבקש כל עינוי דין. המבקש עמד על זכותו להישפט וזוכה מחמת הספק. מהמבקש אף נחסכה התייצבות נוספת בבית המשפט על מנת לשמוע את הכרעת הדין. מכל האמור לעיל - הבקשה נדחית.

5129371 זכות ערעור כחוק.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.